

skal danne Grundlaget for vore militære Forhold; men dette Forslag har ikke Spor af Paavisning af, at en saadan Ordning vil fyldestgøre de Krav, som en Neutralitetsstilling vil gøre nødvendige. Der udtales her kun i al Almindelighed, at der skal være 10 store Skibe og et passende Antal mindre; men hvad Betyggelse have vi derigennem for, at det Formaal, Militærmagten skal opfylde, ogsaa derved fyldestgøres? Fra alle Sider hævdes det, at Neutraliteten skal være Grundlaget for vor militærpolitiske Stilling; det ere alle enige om; men komme vi til de enkelte Udtalelser, høre vi fra Krigsministeren, at man skal være forberedt paa Forsvar og Angreb, og skønt det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) udtalte, at han fuldtud kunde slutte sig til Tanken om Neutralitet — og det glædede mig at høre af dette ærede Medlem, at man nu i Højre var kommen saa vidt, at man ogsaa fra den Side kunde udtale Anerkendelse af Frødsforeningernes Formaal — kom dog ogsaa dette ærede Medlem ind paa, hvorledes vi skulle bære os ad med Hensyn til vort Forsvar; hvilke Magter der muligvis vilde falde over os o. s. v. Vi kunne dog vistnok sige, at det Militærvæsen, vi til enhver given Tid have, nok skal vide at gøre sin Pligt, hvis det Uheld indtræffer, at vi blive overfaldne. Men det er det, vi ikke skulle udsætte os for, det er det, vi skulle forhindre ved ærlig og redelig at opfylde vore Forpligtelser som neutral Magt. Der tales bestandig om vore Fjender; men hvis vi staa neutrale, have vi ikke nogen Fjende, ikke nogen at slaas med; vi have kun at opfylde de simple Forpligtelser, Folkeretten stiller til os, og der er det saa Spørgsmaalet: Kan vor Militærmagt, som den er, opfylde disse Forpligtelser? Dertil vil jeg sige, at den Militærmagt, vi bør have, bør være en mobil Magt til Lands og til Søs. Noget saadant som Kjøbenhavns Befæstning i Forbindelse med al den Rummel, som er fulgt med dette Anlæg, virker derimod lige imod al Neutralitet. Deri ser jeg den eneste Grund, som kunde fremkalde Krigsbegivenheder paa Sjælland. Den højtæredede Konseilspræsident antydede jo under Finanslovens første Behandling, at Sjælland vilde blive Krigsskuepladsen; men det vilde den efter min Mening aldrig kunne blive undtagen netop af denne eneste Grund, at vi have bygget denne Fæstning. For at kunne opfylde vor Forpligtelse som neutral Stat, maa vi have en mobil Krigsmagt og først og fremmest et dertil egnet Søværn. Vor Neutralitet

maa væsentlig opretholdes ved Marinens Kræfter, og der er ikke Spørgsmaal om, at hvis vi her i Landet ikke havde haft Provisoriet og ikke haft dette provisoristiske Fæstningsbyggeri, vilde Marinens Krav for længe siden være blevne opfyldte, de naturlige Krav, som Marinen har paa i Krigstilfælde at kunne opfylde de Forpligtelser, som en Krig mellem andre Magter maatte paalægge os, og disse Krav vilde ogsaa være blevne opfyldte, baade fordi Marinen er det af vore Krigsvaaben, som har den største Sympati i Befolkningen, og fordi Flaaden ved Siden af sit Hverv som Krigsvaaben ogsaa har overordentlig mange Hverv i Fredstid, f. Eks. Farvandenens Belysning, Beskyttelse af Fiskeriet, den Visen Flag, som man fra Handelsstandens Side netop i vore Dage ofte paakalder, og endelig er det i Tilfælde af Krig i Europa jo ikke udelukket, at vi, selv som neutrale, atter ligesom i tidligere Tider kunne blive nødte til at konvoyere vore Handelsskibe med Krigsskibe. Saadanne Fordringer maa kunne stilles til Marinen, selv om vi ere neutrale, de maa ogsaa kunne opfyldes, og Spørgsmaalet er nu, om de ville kunne opfyldes efter dette Forslag. Det ved jeg ikke noget om, og jeg har ikke kunnet faa noget at vide derom; men naar Marinen ikke for lang Tid siden har faaet en Organisation, som svarer til de Fordringer, som i Tilfælde af en europæisk Krig maa stilles til en neutral Magt, ligger Skylden derfor delvis hos Marinen selv. Hvorfor tav Marinen stille, da man brutalt benyttede Statskassens Midler paa Trods af Lovgivningsmagten og Stemningen i Befolkningen og ødelagde Landets Midler ved Opførelse af den Fæstning, der er bleven lagt her omkring Kjøbenhavn som en Udfordring mod de Magter, som den kan genere under Krigsbegivenheder heroppe, specielt naturligvis imod en enkelt. Ganske vist ved jeg, hvad der ogsaa er blevet fremhævet i Dag, at der den Gang blev paalagt Marinen en Mundkurv; men jeg tror dog, at Marinens Officerer trods Mundkurven godt vilde kunne have øvet en berettiget Kritik, hvis de blot havde haft et aabent Øje for, hvad der blev gjort mod vort Land, den Gang man misbrugte Statskassens Midler til militære Foranstaltninger. Det gjaldt jo ikke om Fædrelandets Vel, men blot om et Magtspørgsmaal, om at befæste den Regering og de Klasser, som vare interesserede i dens Herredømme. Havde Marinen den Gang taget Ordet og gjort sin Indflydelse gældende, vilde det have været vanskeligt for de Herrer at